

Enfiladisses

Un relat de: [Unaquimera](#)

El temps, buscant la llum
com una enfiladissa,
m'escala.
L'heura tenaç de les hores
cobreix les paraules
de boira.
Com un gla de gat feréstec,
em deixa senyal
alguna data
que traspassa la pell
i deixa a la carn
una penyora.
Els rosers perennes em claven
a cada minut que passa
les espines,
sagetes despietades,
penells d'un vent
constant.
Despertem sentits esmolats
les volubles glicines
de matinada.
El gessamí prudent perfuma
de nit entortolligats
records
que el tumult de la buguenví·lia
amaga
dia rere dia
amb capes de clorofil·la.
Les arrels de la callada escorça
maltractada
permeten passar les setmanes
cisellant el calendari
a estones,
fins marcir els mesos, brodant
catifa
de fulles seques.
Al jardí, la vida vol fer-se bosc
però no gosa.
Envoltada d'un mur antic,
la selva
pren esperit d'horta
i suporta
les tiges del temps
que grimpa
buscant la llum
com una enfiladissa.

Unaquimera